

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 17. maja 2017 – Portugalska republika/Evropska komisija**(Zadeva C-339/16 P) ⁽¹⁾****(Pritožba — EKJS in EKSRP — Izvedbeni sklep Evropske komisije — Uradno obvestilo naslovniku — Poznejši popravek formata tiskanja priloge — Objava sklepa v Uradnem listu Evropske unije — Rok za vložitev tožbe — Začetek — Zamuda — Nedopustnost)**

(2017/C 239/23)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Pritožnica: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida in P. Estêvão, agenti)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in M. França, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 326, 5.9.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. maja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Association française des entreprises/Ministre des finances et des comptes publics**(Zadeva C-365/16) ⁽¹⁾****(Predhodno odločanje — Skupni sistem obdavčitve matičnih in odvisnih družb iz različnih držav članic — Direktiva 2011/96/EU — Preprečevanje dvojnega obdavčevanja — Dodatni prispevek v višini 3 % k davku od dohodkov pravnih oseb)**

(2017/C 239/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Association française des entreprises privées (AFEP), Axa, Compagnie générale des établissements Michelin, Danone, ENGIE, anciennement GDF Suez, Eutelsat Communications, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Orange SA, Sanofi SA, Suez Environnement Company, Technip, Total SA, Vivendi, Eurazeo, Safran, Scor SE, Unibail-Rodamco SE, Zodiac Aerospace

Tožena stranka: Ministre des finances et des comptes publics

Izrek

Člen 4(1)(a) Direktive Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2014/86/EU z dne 8. julija 2014, je treba razlagati tako, da nasprotuje davčnemu ukrepu, ki ga določi država članica matične družbe, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, v skladu s katerim je treba ob razdelitvi dividend s strani matične družbe plačati davek, osnova za katerega so zneski razdeljenih dividend, vključno s tistimi, ki izvirajo iz nerezidenčnih odvisnih družb te družbe.

⁽¹⁾ UL C 335, 12.9.2016.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) 23. novembra 2017 – Emmea Srl, Commercial Hub Srl/Comune di Siracusa in drugi

(Zadeva C-595/16)

(2017/C 239/25)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (regionalno upravno sodišče za Sicilijo)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Tožene stranke: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale – prej Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 27. aprila 2017 odločilo, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je s sklepom z dne 20. oktobra 2016 vložilo Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (regionalno upravno sodišče za Sicilijo), očitno nedopusten.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 1. februarja 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato proti Wind Telecomunicazioni SpA

(Zadeva C-54/17)

(2017/C 239/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Wind Telecomunicazioni SpA

Vprašanja za predhodno odločanje ⁽¹⁾

1. „Ali sta člena 8 in 9 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 ⁽²⁾ v nasprotju z razlago ustreznih nacionalnih predpisov za prenos (to je členov 24 in 25 Codice del consumo (zakonik o potrošnji)), v skladu s katerima je mogoče kot ‚nedopustno vplivanje‘ in tem ‚agresivno poslovno prakso‘, s katero lahko operater mobilne telefonije s svojim ravnanjem, znatno omeji svobodo izbire ali ravnanja povprečnega potrošnika, s tem ko ga ne obvesti o privzetih nastavitvah nekaterih telefonskih storitev (npr. storitev telefonske tajnice ali dostopanja do spleta) na kartici SIM, zlasti če navedenemu operaterju mobilne telefonije ni bilo očitano nobeno dodatno in drugačno ravnanje?“